

LIBRIS

Editor: Luminița Bratu
Copertă: Flory Preda
Tehnoredactare: Florența Sava
Corectură: Georgeta Nicolae

We know
books

Titlul original: NATURE AND SUPERSTITIONS
MYTHS & LEGENDS OF JAPAN

Copyright © 2026 Editura Prestige
pentru ediția în limba română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DAVIS, F. HADLAND

Natură și superstiții: mituri și legende ale Japoniei/F. Had-
land Davis; ed. îngrij. de Georgeta Nicolae. - București: Pres-
tige, 2026

ISBN 978-630-332-246-9

I. Nicolae, Georgeta (ed. îngrij.)

398.3

TOATE DREPTURILE, REZERVATE!

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi utilizată sau reprodusă
în vreun fel fără permisiunea scrisă a editurii, cu excepția citatelor
scurte, încorporate în articole critice sau în recenzii.

Tel.: 0732.55.88.33

www.edituraprestige.ro

www.youtube.com/@EDITURAPRESTIGE

www.facebook.com/edituraprestigeoficial

<https://www.instagram.com/edituraprestige>

www.tiktok.com/@edituraprestige

F. HADLAND DAVIS

Autorul cărților *Țara izvorului galben și alte
povestiri japoneze, Misticii persani etc.*

MITURI ȘI LEGENDE ALE JAPONIEI

Natură și superstiții

Ediție îngrijită de
Georgeta Nicolae

Traducere de Andreea Dumitru

PRESTIGE
București - 2026

CUPRINS

<i>Prefață</i>	9
<i>Introducere</i>	11
CAPITOLUL I:	
TUNETUL	15
CAPITOLUL II:	
LEGENDE DESPRE ANIMALE	21
CAPITOLUL III:	
LEGENDE DESPRE PĂSĂRI ȘI INSECTE	45
CAPITOLUL IV:	
DESPRE CEAI	63
CAPITOLUL V:	
LEGENDE STRANII	75
CAPITOLUL VI:	
TREI FECIOARE	91
CAPITOLUL VII:	
LEGENDE ALE MĂRII	103
CAPITOLUL VIII:	
SUPERSTIȚII	127
CAPITOLUL IX:	
FIINȚE SUPRANATURALE	137
CAPITOLUL X:	
TRANSFORMAREA LUI ISSUNBOSHI ȘI KINTARO, BĂIATUL DE AUR	153
CAPITOLUL XI:	
DIFERITE LEGENDE	159

CAPITOLUL I:

TUNETUL

„Pământul este plin de saltpetru și de sulf, care se ridică sub forma unei cețe și unindu-se în cer se transformă într-un abur, ce are proprietățile prafului de pușcă. Când acesta se apropie de căldura intensă a Soarelui, explodează, la fel ca gazele naturale; iar teribilul sunet este auzit în toată lumea. Șocul, care lovește animalele și păsările ce rătăcesc printre nori, le aruncă pe acestea la pământ. Prin urmare, tunetul, fulgerul și creaturile care cad din nori, în timpul unei furtuni, nu reprezintă unul și același lucru”.

„*Shin-rai-ki*” (Arhivele Tunetului)

Raiden

Există multe legende interesante legate de tunet și în *Kumono Tayema Ama Yo No Tsuki*¹ („Luna, strălucind printr-o spărtură din nori, într-o noapte ploioasă”) Bakin, faimosul romancier japonez, cel care crede cu tărie în multe superstiții ale țării sale, are multe de spus despre Raiden, Zeul Tunetului, și despre ființele supranaturale, asociate cu acesta. Raiden este adesea înfățișat ca având

1. Vezi traducerea lui Edward Greey, intitulată *A Captive of Love*.

piele de culoare roșie, figura unui demon, cu două gheare la fiecare picior, purtând pe spate o mare roată sau un set de tobe. Este adesea ilustrat în compania lui Fugin sau a fiului său, Raitaro. Când mongolii încearcă să invadeze Japonia, aceștia sunt împiedicați de o furtună puternică și, conform legendelor, doar trei oameni scapă, pentru a spune povestea mai departe. Ajutorul oferit de Raiden în favoarea Japoniei este înfățișat în arta japoneză. Acesta este reprezentat stând pe niște nori care emit fulgere și trimite o ploaie de săgeți către invadatori. În China, Zeul Tunetului este considerat ca fiind mereu în căutarea oamenilor nelegiuți. Atunci când îi găsește, Zeița Fulgerului îndreaptă o oglindă asupra celor pe care Zeul dorește să-i iubească.

Animalul Tunetului

Raijū, sau Animalul Tunetului, pare să fie asociat, mai degrabă, cu fulgerul, și nu cu tunetul. El este văzut cel mai adesea sub forma unei nevăstuici, a unui bursuc sau a unei maimuțe. În *Shin-rai-ki* („Arhivele Tunetului”) citim următoarele: „În a douăzeci și doua zi a lunii a șasea, al celui de-al doilea an al Meiwa (iulie, 1766), un Animal al Tunetului a căzut la Oyama (Marele Munte), în provincia Sagami. A fost capturat de un țăran care l-a adus la Yedo și l-a expus, contra cost, pe Podul Riyo-goku. Creatura era puțin mai mare decât o pisică și semăna cu o nevăstuică; avea blană neagră și cinci gheare la fiecare labă. Cât timp vremea era frumoasă, era foarte cuminte și blândă; dar înainte și în timpul unei furtuni devenea extrem de sălbatică, era de necontrolat”. În China, Animalul Tunetului este descris astfel: „cap de maimuță, cu buze roșii, ochi ca

oglindea și două gheare ascuțite la fiecare labă”. Pe timp de furtună, Animalul Tunetului din Japonia sare din copac în copac, iar dacă vreunul dintre copaci este lovit de fulger, se crede că a fost vina ghearelor acestui Animal al Tunetului. Această ființă, alături de însuși Zeul Tunetului, se spune că ar avea o slăbiciune față de buricul uman, iar din acest motiv, multe persoane superstițioase încearcă, pe cât posibil, să stea întinse pe burtă în timpul unei furtuni. Scoarța de copac smulsă de Animalul Tunetului este păstrată cu grijă și se presupune că este un remediu excelent pentru durerea de dinți.

Pasărea Tunetului și Femeia Tunetului

Raicho, Pasărea Tunetului, seamănă cu un corb, dar are piteni din carne care, atunci când sunt loviți unul de celălalt, produc un sunet teribil. Aceasta este pasărea la care Împăratul din Goto-bain se referă în următorul poem:

„În umbra pinului din Shiro-yama,

Păsările-Tunetului se odihnesc și își petrec nopțile”.

Aceste păsări se hrănesc cu o broască de copac, numită *rai* (tunet) și sunt văzute adesea zburând pe cer în timpul furtunilor.

Puține lucruri se cunosc despre Kaminari (Femeia Tunetului), în afară de faptul că, la un moment dat, se spune să ar fi apărut sub forma unei Împărătese a Chinei.

O credință stranie

Bakin remarcă faptul că acele persoane cărora le este teamă de tunete au *ln*, sau principiul feminin, predomi-

nant, în timp ce persoanele care nu se tem au Yo, sau principiul masculin, ascendent. Același scriitor ne descrie următorul obicei al celor care au avut de suferit de pe urma unei furtuni și trebuie să evidențiem aspectul de *tunet*, ca putere distructivă - zgomot, nu lumină: „Când cineva este lovit de tunet, trebuie să se întindă pe spate și să țină un crap viu la sân. Dacă acest crap se zbate și se mișcă, pacientul va trăi. Acest test nu dă greș niciodată. Când tunetul arde pielea, trebuie arsă Ko (tămâie) sub nasul persoanei afectate. Acest lucru va face ca persoana să tușească și să rupă vraja Zeului Tunetului”.

Copilul Zeului Tunetului

Cele mai multe legende despre Raiden și spiritele înrudite cu acesta descriu acțiuni răuvoitoare; dar în povestea care urmează aflăm cum copilul Zeului Tunetului a adus o prosperitate considerabilă.

Aproape de Muntele Hakuzan trăia odată un țăran foarte sărac, pe nume Bimbo. Terenul lui era extrem de mic și deși muncea de dimineața până seara îi era foarte greu să crească suficient orez pentru el și soția lui.

Într-o zi, după o secetă îndelungată, Bimbo își privește cu amărăciune vlăstarii uscați de orez. În timp ce stătea și se gândea cu teamă la foametea ce avea să urmeze în viitorul apropiat, ploaia începe să cadă brusc, însoțită de zgomotul puternic al tunetului. Chiar în momentul în care Bimbo se pregătea să se adăpostească, din cauza acestei furtuni, este aproape orbit de un fulger puternic și se roagă cu ardoare la Budha să-l protejeze. După aceea privește în jur și, spre surprinderea lui, vede un băiețel care râde și gângurește în iarbă.

Bimbo ia acest copil în brațe și îl poartă cu grijă către modestul său adăpost, unde soția lui îi întâmpină cu mirare și cu bucurie. Copilul primește numele de Raitaro, Copilul Tunetului, și crește alături de părinții lui adoptivi, un băiețel vesel și ascultător. Acesta nu se joacă niciodată cu ceilalți copii, preferând să se plimbe pe câmpuri, să privească apa curgătoare a râului și zborul rapid al norilor, de deasupra capului său.

Odată cu apariția lui Raitaro, prosperitatea sosește în viața lui Bimbo, pentru că acest copil poate chema norii și le poate cere să-și trimită stropii de ploaie doar peste câmpul tatălui său adoptiv.

Când Raitaro crește și devine un tânăr chipeș de optsprezece ani, el le mulțumește încă o dată lui Bimbo și soției acestuia pentru tot ce au făcut pentru el și le spune că acum trebuie să-și ia la revedere de la ei.

Aproape imediat ce termină de rostit aceste cuvinte, se transformă brusc într-un mic dragon alb, rămâne pe loc un moment și apoi își ia zborul.

Cuplul de bătrâni aleargă spre ușă. Pe măsură ce dragonul cel alb se ridică în văzduh, el devine din ce în ce mai mare, până când este ascuns privirilor de un mare nor.

Când Bimbo și soția lui mor, un dragon alb este sculptat pe mormântul lor, în amintirea lui Raitaro, Copilul Tunetului.

Shokuro și Zeul Tunetului

Shokuro, pentru a-i intra în grații lui Torū, magistratul districtului său, îi promite că îl va captura pe Zeul Tunetului. „Dacă”, spune Shokuro, „aș lega un buric uman de ca-

pățul unui zmeu și l-aș lăsa să zboare într-o zi furtunoasă, cu siguranță, l-aș prinde pe Raiden, pentru că Zeul Tunetului nu ar putea rezista unei astfel de tentații. Cea mai dificilă parte din această poveste ar fi să fac rost de acest buric”.

Cu această schemă în minte, Shokuro pleacă într-o călătorie, spre a căuta de mâncare pentru Zeul Tunetului. Ajungând într-o pădure, se întâmplă să întâlnească o frumoasă femeie, pe nume Chiyo. Ambițiosul Shokuro, fără să stea pe gânduri, ucide fecioara și având acum lucrul mult-dorit îi aruncă trupul într-un șanț. Apoi pleacă iar la drum cu inima ușoară.

Raiden, stând pe un nor, să observă trupul femeii abandonat în șanț. Coboară rapid și, fascinat de frumusețea acestei fete, scoate din propria gură un buric, o aduce pe Chiyo înapoi la viață și zboară împreună către cer.

Câteva zile mai târziu, Shokuro se afla afară, vânându-l pe Zeul Tunetului, zmeul său și suvenirul îngrozitor zburând la înălțime pe deasupra copacilor, de jur-împrejur, purtate de un vânt puternic. Chiyo vede zmeul și coboară din ce în ce mai aproape de pământ. În cele din urmă, ajunge să-l prindă în mâini și vede ce este atașat de el. Plină de indignare, ea privește în jos pentru a vedea cine e acel zmeu care zboară și, spre marea ei uimire, îl recunoaște pe cel care a ucis-o. În acest moment, Raiden coboară cu furie, doar pentru a fi muștrat de Shokuro, care cade la pace cu Chiyo, ce devine apoi un personaj faimos al satului său. Cu adevărat, o poveste uimitoare!

CAPITOLUL II:

LEGENDE DESPRE ANIMALE

Animale magice

Multe dintre poveștile următoare sunt printre cele pe care mamele japoneze le povestesc copiilor, pentru că poveștile cu animale au un farmec universal pentru orice copil. Ele sunt considerate, de obicei, basme, dar conțin și multe aspecte legendare, ceea ce face necesară includerea lor într-un volum, cum este cel de față, pentru că tind să ilustreze subiectele noastre într-o manieră mai simplă, în care miraculosul se întrepătrunde cu umorul. Am dedicat un capitol separat legendelor despre vulpi, având în vedere importanța acestui subiect, dar nu trebuie să uităm că aceste caracteristici supranaturale ale vulpilor se aplică și în cazul bursucului și al pisicii, pentru că în cadrul legendelor japoneze, cele trei animale sunt constant asociate cu multe năzbâtii.

Iepurele

Iepurele se spune că poate să ajungă, precum vulpea, broasca-țestoasă, cocorul și tigru, la o vârstă fabuloasă, chiar și până la o mie de ani. În legendele taoiste, iepurele se spune că trăiește pe Lună și se ocupă cu pisatul ingredientelor care alcătuiesc Elixirul Vieții, în timp ce în alte le-